

mus veluti gradus. Sed nolo repetere, quae alibi jam ea de re ex-
posita sunt. Sed & alia ejus effata: μή ἐπιθυμῆν ἀδυνάτων, non
appetenda, quae fieri non possunt, item: *damnum potius, quam tur-*
pe lucrum eligendum: nam id semel tantum dolori esse, hoc semper:
eandem ob causam praetermittimus. Ast quae de patientia se-
dulo diligenterque inculcavit, suo jure a nobis exigunt, ut pau-
lo accuratius a nobis edisserantur. Indignanti enim fratri, quod
Ephorus ipse non fieret, cum ille fuisset, respondit: ἐγὼ μὲν γὰρ
ἐπίσταμαι ἀδικεῖσθαι, σὺ δὲ οὐκ. Ego pati injurias scio, non tu. Interro-
gatus quoque, quid difficile esset? respondit: τὸ τὰ ἀπόρρητα
σιωπῆσαι, καὶ σχολὴν εὖ διαθέσθαι, καὶ ἀδικούμενον δύνασθαι φέρειν:
ar. ana reticere, & otium recte dispensare, iniuriasque tolerare posse.
Et rursus inter effata eius hoc quoque celebratur: ἰσχυρὸν ὄντα,
πρᾶον εἶναι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται μᾶλλον ἢ φοβῶνται. For-
tem mansuetum esse oportere, ut proximi non tam metuant, quam re-
uerantur. Certe hoc ipso demonstrat, se a gentis suae neuti-
quam descivisse disciplina. Namque Lacedaemonii injuriarum
patientiam profitebantur, imo & eas pati posse, precibus a deo
postulabant. In quo eos neutiquam ratio fugit. Certe qui mo-
lesta quaevis ipsasque injurias perferre didicit, magnum hoc
ipso sibi ad quasvis virtutes comparavit adiumentum. Hinc non
desunt, qui patientiam virtutem omnium, impatientiam, ac
intolerantiam, omnium vitiorum matrem dicunt. EPICTETVS so-
litus est dicere, ut EX FAVORINI relatione narrat GELLIVS: * duo
esse vitia multo omnium gravissima ac teterrima, intolerantiam ac in-
continentiam: itaque futurum pleraque impeccabilem, vitamque vi-
cturum tranquillissimam, qui haec duo verba cordi habeat, eaque sibi
imperanda curet: ἀνέχεσθαι καὶ ἀπέχεσθαι, sustine & abstine. Eadem est sen-
tentia TERTULLIANI: ** ut compendio dictum sit, omne peccatum im-
patientiae adscribendum. Malum impatientia est boni. Nemo impu-
dicus non impatiens pudicitiae, & improbus probitatis, & inquietus
quietis: ut malus unusquisque fiat, bonus perseverare non poterit. At-
que haec facile, nisi fallor, omnium consensum impetrabunt.
Ast quod idem CHILON, responso, quo fratris ambitionem cōer-
cuit, docuit, patientiam praecipuam imperantium esse virtutem,
nescio an aequae facile apud omnes fidem sit inventurum. Non
tamen de eo dubitabunt, quibus perspectum est, quid sit impe-
rare? Proinde & in diuinis literis hoc nomine praedicatur patien-
tia

* N. A. lib.
XVII. Cap.
XIX.

** de Pati-
entia Cap.
V. add. Cap.
XV.